

67 ... ושאל הלך לגבעה, אשר מתוכה יצא, והלכו אחריו אנשי יושר רבים, מביאים לו את המנחה המגיעה למלך, אבל אנשי בליעל רבים, מאלה אשר בזו לו וגם לעגו לאחרים, לא הביאו לו מתנות ולא השתדלו, לא במעשה ולא בדבור, להפיק רצון מאת שאל.

68 ויהי חודש ימים אחרי כן ותהי המלחמה נגד נחש מלך בני עמון הגורם הראשון לכבוד שאל אצל העם כולו. כי האיש הזה סבב רעות רבות ליהודים שישבו בעבר הירדן בחדרו לתוך ארצם בחיל כבד ועצום, את עריהם כבש לעבדות ואותם הביא לעת עתה בידו בכח ובאלמות,

69 ולהבא אמר בהמצאה ערמומית לעשות אותם אין-אונים למען לא יוכלו להתקומם עוד פעם ולהמלט מהשעבוד תחתיו: הוא נקר את העין הימנית מכל אלה שהסגירו את עצמם בידו על נאמנותו או שכבשם לפי חוק המלחמה.

70 הוא עשה זאת, בהיות העין השמאלית מכוסה במגן, ועכשיו יהיו בלתי מוכשרים לגמרי.

71 אחרי שעשה מלך העמונים את הדבר הזה ליושבי עבר הירדן עלה למלחמה על אלה הנקראים גלעדים, ובהקימו את מחנהו אצל בירת האויבים, הוא העיר יבש, שלח אליהם מלאכים וצוה כי ימסרו את עצמם מיד בידו בתנאי שעינם הימנית תעקר ואם לא, איים, כי ישים מצור עליהם ויהרוס את עריהם; הברירה בידם אם לבחור לחתוך חלק קטן מגופם או להשמד כליל. הגלעדים הנדהמים לא העזו לענות במה הם בוחרים, לא כי ימסרו את עצמם ולא כי ילחמו, אבל בקשו רוח של שבעה ימים למען לשלוח מלאכים אל בני עמם ולבקש כי ילחמו יחד אתם ואם תבוא עזרה ילחמו, ואם הדרישה מאלה תהיה בלי תוצאות הבטיחו, שימסרו את עצמם, לסבול כטוב בעיניו.

73 ויבז נחש לעם הגלעדים ולתשובתם ויתן להם את הרווח והרשה כי ישלחו לבעלי ברית כרצונם. הם שלחו אפוא מיד מלאכים לכל עיר ועיר להודיע לבני ישראל את דרישות נחש ואת היאוש שבו הם נתונים.

כמחריש

כמחדש